

heller ikke, i alt Fald har jeg ikke hørt det, at der fra nogen Side er blevet krævet strenge Straffe overfor formentlige Forseelser, der ere begaaede paa dette Omraade. I det sidste Aar have vi, som vi pleie, haat nogle enkelte Tilfælde, der ved de Midler, vi have, ere blevene opagede, komme for Domstolene og blevene straffede, og der er, saa vidt jeg kan se, slet ikke noget Særligt eller Overordentligt paa Færde. Jeg tror, at dette Forslag her i en ganske særegen Grad maa siges at være et Forslag af en teknisk Bestaffenhed, udgaaet af Betragtninger, som have gjort sig gjældende andetsteds, og som man har ment at burde overføre hos os, uden at det er muligt eller har været muligt gennem Statistil at paavise, at der er nogen saadan Trang. Det er heller ikke underligt, at det er saa; thi saa vidt jeg veed, har den høitærede Justitsminister ikke en eneste Mand til Raadighed, hvem han kunde betro en saadan Undersøgelse. Han har ikke i sit Ministerium nogen eneste Mand, som er henvist til at beskæftige sig med Levnetsmidler, som har den fornødne Kundskab dertil, og hvis Livsopgave det er. Men det tror jeg er en stor Mangel; thi deraf følger, at vi i Virkeligheden her staa temmeligt udfikket. Vi ere ikke blevene veiledede i denne Sag, vi have ikke nogen bestemt Forestilling om, hvorvidt Forsaflninger og Misligheder af den Art, som dette Lovforslag søger at modvirke, virkelig gaa i Svang, hvilket Omfang de have, om der er nogen Nødvendighed for at gribe ind ved særlige Foranstaltninger, eller om de Midler, Administrationen nu har til sin Raadighed, ikke maatte være tilstrækkelige. Men dersom den ringe Interesse, som Sagen har vaakt, i og for sig er overraskende, forekommer det mig endnu mere overraskende, at et saa uhyre Apparat, som her er foreslaaet, og et saa overordentlig befesteligt Apparat har kunnet komme saavidt, som det er nu, uden at vække en ganske anderledes stærk Modstand her i Thinget end den, der virkelig har foreligget. Naar jeg tager et Exempel fra min egen Praxis og erindrer hvorledes jeg har maattet fægte for at faae en enkelt Inspektør til Hjælp for Landets Sparekasser, og hvilken energisk og haardnakket Modstand denne Bistandsmand har vaakt her i Thinget, kan jeg ikke negte, at jeg synes mig i høi Grad forfordelt, naar man ikke nærer større Betænkelighed ved med eet Slag at ansætte 25—30 Madundersøgere, Madinspektører. Jeg skal i den Henseende erkjende, at de Endringsforslag, som her ere stillede, ere et betydeligt Fremskridt. Oprindeligt vilde Antallet af de nye Embedsmænd være gaaet meget høiere op. Det vilde være 50—60—70 nye Funktionærer, vi vilde have faaet efter Regjeringsforslaget. Det Endringsforslag, som er stillet af min ærede Sidemand til Venstre (Buss), og som har fundet, hvilket glæder mig, ikke ringe Tilslutning i Udvalget, og som gaar ud paa at begrænse de nye

Undersøgere til een for hver Amtsvaadskreds, tror jeg er en betydelig Forbedring af Loven, som jeg idetmindste har Grund til at takke min ærede Sidemand for. Men jeg tror ikke, at det er nok. Alene i disse 25 Mænd ville vi have for Meget. Jeg tvivler meget om, at vi ville faae Arbejde for dem. Ved Siden af disse nye Embedsmænd, som saaledes skulle ansættes rundt omkring i Landet, er der en anden heller ikke lidet befestelig Institution, som Lovforslaget vil oprette, nemlig Laboratoriet her i Kjøbenhavn. Jeg savner i den Henseende Oplysning om, hvad saadan en Institution vil koste. Jeg tror, at den vil koste ikke saa lidt. Jeg har set af Finanslovsforslaget, at den høitærede Justitsminister alene til Leie af Lokale beregner 8,000 Kr. Det vil ventelig ikke være længe, inden den høitærede Justitsminister vil føle Trang til at have et særligt Lokale, og jeg antager, at det vil blive meget betydelige Beløb, der i den Henseende kan blive Spørgsmaal om. Dernæst skal denne Institution jo udstyres med Redskaber til at foretage Undersøgelserne, navnlig da med endel Embedsmænd. Jeg ser nu, at den høitærede Justitsminister forlanger en Bestyrer af dette Laboratorium; men saaledes som Forslaget foreligger fra Ministerens Haand og fra Udvalget, vil dette Laboratorium faae særdeles Meget at bestille. Jeg tror, at det vilde være en stor Bilsfarelse at tro, at een Mand skulde kunne bestyre bestyre denne Forretning. Der maa nødvendigvis ansættes en hel Række af Assistentter ved dette Laboratorium. Svormange veed jeg ikke, hvormeget det omtrent vil komme til at koste om Aaret, har jeg heller ingen Forestilling om; men at der maa blive ansat et betydeligt Mandskab ved denne Anstalt, slutter jeg deraf, at man samtidig vil ansætte 25 Undersøgere rundt omkring i Landet, hvis væsentlige Opgave jo vil være den at staffe Materialier for Laboratoriets Undersøgelser. Disse Mænd have jo ikke Andet at bestille end at gaa fra Morgen til Aften og trække Prøver hele Landet over af Levnetsmidler, af hvilke jeg antager, at endel vil blive indsendt til Laboratoriet til Undersøgelse. Der staaer endogsaa i Lovforslaget, at de udelukkende skulle beskæftige sig med disse Undersøgelser, at de ikke maa tage sig Andet for. De skulle altsaa alle de 365 Dage i Aaret drage rundt omkring i Landet og trække Prøver. Jeg antager, at det vil blive en ganske betydelig Mængde, der vil blive opdyngtet i Laboratoriet, og at der vil kræves en betydelig Arbeidskraft til at gaa det igjennem, og Arbeidet bliver vist ikke mindre, efter hvad jeg hører af min ærede Sidemand tilvenstre (Buss), idet det nemlig skulde være Mening, at disse Folk rundt omkring i Landet ikke selv skulde kunne foretage Undersøgelserne, men kun være et Slags Politibetjente. Jeg tilføjer, at det er Noget, jeg ved at læse Lovforslaget igjennem ikke har anet var Mening. Naar der staaer i Forslaget,